

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník

1971
1972
1973

Paříž

Číslo

Přání do Nového roku 1971...

1. leden je na celém světě dnem radosti, naděje a příslibem splnění tajných přání či plánů... ale měl by to být také čas usebranosti a zpytování. Měli bychom před Bohem složit jakýsi účet z naší práce a života! Projdi pomalu tvé povinnosti k Bohu, bližnímu i k sobě, ke své duši. Hledej pramen chyb či neúspěchu v povolání, v rodině... snaž se je odstraňovat... dej do pořádku tvůj celý život a začni žít Nový rok 1971 nově! Být novým člověkem v nové době, to snad je to nejtěžší: znovu se zrodit.

Přátelé, bratři a sestry, děkujeme vám za podanou ruku - pomozte Kristu i nám zde vytvořit živou komunitu lásky a služby... domníváme se, že plnost štěstí člověka se projevuje ve společné spolupráci a oběti jedince pro blaho bratra, jímž je každý člověk a tím konečně k slávě Boží... toto duchovní i lidské štěstí v Novém roce 1971 Vám přeje naše duchovní služba.

Budujme jednotu Církve i světa...

Každým rokem po 8 dnů a to od 18 do 25 ledna všechny křesťanské církve se modlí za jednotu křesťanů. Víme dobře, že Kristus založil pouze jednu církev a proto dnes prožíváme jakousi úzkost a hledáme cestu k původní jednotě křesťanů.

Modleme se za jednotu Církve a meditujme slova Otce biskupa Dr. Š. TROCHTY z Litoměřic, který v pastýřském listě o ekumenismu píše: "... celým světem vane dnes stále silnější touha po vzájemném pochopení i u lidí, kteří se dosud vřelým myšlením rozcházejí. Touha po čestné dohodě a upřímné spolupráci se šíří na všech úsecích soukromého, veřejného i mezinárodního života... tento duch jednoty dneš zasáhl všechny křesťany! ... Když uvážíme, co vytrpěly desítky generací před námi i my sami, kdykoli jsme se nechali ovládnout nekřesťanským duchem úzkoprsého partikularismu... proto musíme vítat tento obrodný proud velkorysé ochoty ke spolupráci. Je to projev pravého ducha Kristova."..

.. "Milovaní bratři a sestry, dýchejme plnými douškami tento nový vzduch. Učme se objevovat na všech stranách lidí dobré vůle, kterých je dnes více, než si myslíme a než se navenek zdá... Radujme se a chvalme Pána - pomáhejme modlitbou, příkladným životem a osobním přičiněním uspat příchod "království pravdy a života, svatosti, spravedlnosti i pokoje.." / KN. 3. I. 1971 /

V dějinách českého křesťanství bylo mnoho sporů, ale společné utrpení a touha po jednotě - duch Kristův odbourává hráze nenávisti a nedůvěry. Dnes jsme svědky, jak doma ekumenické hnutí je stále živější na všech úrovních a jak dochází k soustavné spolupráci... Důležitá iniciativa k jednotě křesťanů mezi slovaty se poprvé projevila na moravském VELEHRADĚ, když naši národní buditelé - kněží i laici - v čele s prof. bohosloví Fr. Sušilem, F. Procházkou, augustiniánem P. Křižkovským, Čelakovským, Riegrm... Pelackým... v rámci panslavismu - oslavili tisícileté JUBILEUM příchodu sv. Cyrila a Metoda r. 1864 - na Velkou Moravu. Sjezdy za jednotu slovanských křesťanů na VELEHRADĚ se opakovaly a za vedení arcib. A. C. STOJANA, se staly světovou církevní událostí.

Světová veřejnost by jistě uvítala obnovu velehradských sjezdů a ocenila by spolupráci čs. vlády.

A. Bernáček

NAŠE ZPRÁVY

Koncem minulého roku podnikl svatý Otec Pavel VI. dlouhou cestu na Dálný východ, aby poznal osobně potřeby křesťanů a usiloval o nutnosti míru a sociální spravedlnosti pro všechny lidi. Ve vánočním poselství znovu vyzval státníky světa k boji za mír, k odstranění války a ke smíru. „neboť každý člověk je nám bratrem..!“

Před 5 roky - 8.XII.1965 - papež Pavel VI. svým projevem ukončil II.Vatikánský koncil. V posledním vánočním poselství vzpoměl tohoto jubilea a papež lituje, že mnozí katolíci opouštějí věrnost Kristu i církvi a hledají osobní cesty, které ruší jednotu. - V anketě o uskutečňování směrnic koncilu 82% franc.katolíků se domnívá, že církev se změnila a 87% schvaluje mši svatou v lidové řeči.

Koncem listopadu slavila slavnými bohoslužbami křesťanská Praha s představiteli hlavního města i ministerstva kultury: 900 let založení chrámu a kapituly na posvátném VYŠEHRADĚ. Nejslavnějším členem kapituly byl sv.Jan Nepomucký a posledně národ.mučedníci kanovníci O.Stanovský a B.Stašek. - Vyšehrad, sídlo Přemyslovců, je také symbol naší státní suverenity jako protějščí Hradčany.

V edici Vyšehrad v Praze vyšla již dávno očekávaná kniha našeho slavného krajanů žijícího dnes ve Washingtoně, profesora byzantologie na Harward universitě, kněze Mgr.Dr.Fr.DVORNIKA: Byzantská Misie - je to zhodnocení přínosu příchodu sv.Cyrila a Metoda na Velkou Moravu. Autor pochází od moravského Hostýna. Starší krajané ve Francii ho znají, neboť studoval na Sorboně a pilně je navštěvoval.

Dne 22.XII.1970 se křesťanská Paříž loučila s pátorem Markem BOEGNEREM. Zemřelý pastor byl 30 let předsedou protestantů ve Francii a je znám v celém světě svým úsilím za jednotu Církve Kristovy. Pastor Boegner byl osobním přítelem papeže JANA XXIII a účastnil se II.Vatikánskému sněmu. Byl členem francouzské Akademie a napsal předmluvu ke knize českého teologa Dra.J.HROMADKY: Smysl mého života. Zemřelý byl mužem pevné víry v Boha a zároveň chápal potřeby své doby. Statečně hájil lidskou svobodu kdekoli byla napadena a zasloužil si úcty v š e c h křesťanů.

Týdenník: La vie catholique v Paříži posílá svým čtenářům výstižné a základní novoroční přání: Je vous souhaite la d é m o c r a t i e en 1971 ! /ppak násilí /

Naše komunita v Paříži prožívala tajemství v á n o c při slavné mši svaté a za zpěvu koled. Po mši svaté jsme pokračovali v bratrském setkání u vánočního stromku a u stolu s báječnými českými koláči. Mše svatá byla velmi krásně navštívena, asi 180 krajanů se nebálo zimy a přišli oslatit Krista Pána. všem děkujeme za účast i za koláče a víno. - Na Hod Boží vánoční v 17 hod. obětoval mši sv.P.Bernáček v bytě našeho nemocného spisovatele Jana ČEPA /16.rue dela Chancellerie, Paris 1 / za přítomnosti jeho rodiny a přátel, při zvuku koled a houslí. Mistr ČEP pozdravuje krajanů a teší se z každé vzpomínky.

Dne 31.XII.1970 jsme pohřbili krajanů Zdeňka RYSE - 63 let - jeho paní vyjadřujeme naši účast v bolu a při mši svaté jsme prosili Boha, aby jeho duši přijal do věčného života.

Česká katol.Misie se s t e h u j e do středu Paříže k farnosti Otců augustiniánů: St.Germain l Auxerrois. Náš nový kostel je nádherný gotický chrám ze 14 stol. a náležel ke královskému domu v Louvru.

Prvou mši svatou tam budeme slavit v sobotu 30.I. v 17.30- V únoru máme další bohoslužby vždy v sobotu : 13.II. a 27.II v 17.30 hod. - přede mši sv. je možnost ke sv.zpovědi a k osobnímu pohovoru - čekám kodíru předem nebo podle domluvy.

N o v á adresa: Mission Catholique tcheque, 2.Place du Louvre - PARIS 1er/tel.231.37.67/ nebo telef.kláštérn:236.31.16

Čím více dobra toužíš vykonat, tím větší jsi! Život má být velký výkon.

Biskup J.Hlouch

Kdo má srdce plné lásky, má vždy něco, čím by druhého obdaroval.

Sv. Augustin

P ř i h l a s t e se na pouť k Panně Marii v Lurdech od 2.8 do 9.8.1971, děkujeme!

N e b e z p e č n ý č l o v ě k

Kristus byl nebezpečný člověk. Proto ho pro jistotu zabili. Chtěl totiž "vrhnout oheň na zemi"/Lk.12,49/. Kdyby se mu to bylo podařilo, převrátil by svět, přetvořil by jej podle svých myšlenek tak jako kvas /Mt.13,33/ zkypruje těžké těsto. Byl to nebezpečný člověk.

Našel si borce, kteří byli právě tak nebezpeční jako on, mužové bez bázně. "Nebojte se těch, kteří mohou zabít tělo, ale nemohou zabít duši"/Mt.10,28/. To jim vštípil. A kdo se začal bát o svůj život a o své tělo, o ženu a o dítě /Mt.16,26/, byl propuštěn, mohl jít.

Byla to nebezpečná jednotka. Nestarali se o důchod. Nebyli pojištěni. Jejich jistotou byl Bůh. Toho jim nemohla vzít ani sama smrt.

Byli dobře zorganizováni, vedení z ústředí, velmi dobře informováni bezdrátovým spojením: dali se vést D u c h e m. A tato společnost se zapřísáhla, že dobude světa: "Jděte a ze všech národů světa si udělejte své žáky"/Mt.28,19/. Lidem byli sympatičtí, protože vyzařovali pokoj a štěstí. Byli zvyklí rozdávat. Milosrdenství jim zářilo z tváře. Muži měli pésti a uměli je pořádně sevřít: pro druhé.

Bůh byl jejich štěstím. Jeho království bylo jejich cílem. Měli oči, kterými hleděli pořád do Dálky, do Hloubky, do Nekonečna - hledali pořád nedosažitelného Boha. Tu neuhasitelnou touhu po nekonečném Bohu se snažili vymluvit ze svého srdce slovy. Proto jim také lidé viseli na rtech, protože i oni měli v srdci také takovou touhu. Po nekonečném, nepochopitelném, nekonečně milosrdném Bohu.

A co k ř e s ť a n é dnes ? Jsou ještě n e b e z p e č n í světu ? Visí jim lidé na rtech ? Jscu ještě t ě m í p r a m e n y , které vábí lidi jako med vábí mouchy ? Mužeš ještě p ř e t v á ř e t svět, protože z tebe vychází s í l a , které ani sama smrt neodolá ?

Zaplakals už někdy nad tím, že se křesťanství tak u k l i d n i l o ?

Zaplakals už někdy nad sebou, že jsi takový klidný křesťan ?

Nebo bereš důchod a sociální pojištění opravdu tak vážně, jako by to bylo všecko pro život člověka ?

Máš ještě t o u h u ? Pak není v š e c k o ztraceno. Existuje pramen, který dává lidem sílu být p r a m e n e m pro j i n é , stát se nebezpečným světu. Proč ses o to vážně ještě n e p o k u s i l ?

"Boží Moudrost plná tajemství a skrytá"/1 Kor.2,7/

"Žádný z mocných tohoto světa ji nepoznal"/Kor.2,8/

protože "člověk tělesný nechápe, co přichází od Ducha.

Zdá se mu to bláznovstvím,

namůže to pochopit." /Kor.1,2,8/

Pane, komu dáváš tu skrytou moudrost ? Tu skrytou sílu ?

přece ne mně ? Vždyť kdo jsem vlastně já ?

Nebo snad přece ? Namiluješ právě takové malé ?

napsal Louis Evely -
přeložila V.Mazálková

Srdečný p o z d r a v í / z vlasti /

..... Bůh dává své Církvi skrytou sílu.

Ta síla není v třaskavinách, není v dolarech, není v diplomacii. Bůh má pro nás prameny skryté. Dnes jako by byly zapečetěny. Poušť se rozrůstá. Copak dnes už Bůh nerozdává svou sílu ? Jak to, že z Církve vymizelo povědomí o tom původním pramenu?

....Tyto listy o tom zasypaném pramenu budou mluvit. V jeho existenci se dnes už málo věří, zítra se bude věřit ještě méně. A přece ten pramen dává lidem sílu, aby z á ř i l i vnitřní radostí. Dává sílu Církvi, aby p ř e t v o ř i l a tvář země.

...Většina lidí řekne: "Nemysl, to není možné." A přece p r á v ě z toho pramene pili všichni ti, kdo kdysi z hloubi své duše v ě ř i l i , d o u f a l i a milovali. Ten pramen velmi dobře znali všichni ti, kdo byli p i l í ř i a nosnými sloupy svaté Církve. - Velkou důvěru ve skrytou Boží moudrost ti přeje Dr.H.M. - Praha